

צרכי נשים בעת הקורונה

סיכום מפגש שישי – 09 ביולי 2020

- **ד"ר הילה טל-אביטן, אגף ממשל וחברה, רה"מ** - בשולחנות הקודמים עלו צרכים רבים סביב משבר הקורונה, כאשר חלקם קיבלו מענה וחלקם לא. היינו רוצות לגבש מסמך או נייר של המלצות כשולחן בין-מגזרי (לא נייר ממשלתי, אלא דווקא בין-מגזרי עם שותפות של ממשלה ומגזר שלישי) של התמודדות עם מה שצריך כרגע. יכול להיות גם בהקשר של העלייה במקרי ההדבקה והחמרת התקנות, אשמח גם לשמוע אם כבר עולים קשיים לאור התקנות החדשות. חשוב מאוד שנבין איזה דגשים אנחנו רוצות לשים כדי שנמנע חלק מהכאוס שהיה בסבב הקודם.

- **איריס פלורנטיין, סמנכ"לית בכירה, משרד העבודה והרווחה** – מבחינתנו המשכנו לעבוד בשגרה וחירום כל הזמן אבל זה מתגבר, לכל התקופה אנחנו לוקחים בחשבון מסגרות שעובדות בקהילה ובחוץ-ביתי, במצב של בידוד ובמצב של אנשים חולים ויש לנו מענים לכל הרצף הזה ובכדי למנוע הידבקות. העברנו בחקיקה ובהיערכות שהכל צריך להיות פתוח וגם במגבלות היכולת. משמע, אם אפשר לעבוד במבנים אז לעבוד ואם לא אז לתגבר בכלים דיגיטליים. השאיפה היא היכולת להתגבר על העובדה של מערכות דיגיטליות ולאפשר לתקצב את התהליך. לטובת כך שמת על השולחן 15 מיליון ככסף לעמותות שנותנות שירותים בתחום הרווחה כדי לתת ציוד מחשוב ותקשורת, אם אנחנו דורשים לעבוד מרחוק אז גם לשלם על זה ולעשות הטמעה. במקומות שהצלחנו להכניס מחשבים רואים את התהליכים וזה הרעיון – לשמור פתוח, לעבוד מרחוק ולהעביר תקציבים לכל המסגרות שצריכות לעשות יותר חלוקות. אנחנו עובדים היום עם קפסולות ומצמצמים את הקבוצות בכל המקומות וזה מצריך תקצוב נוסף. אז להמשיך לתת את הכסף גם על חיטוי ובטיחות. ואם חוזרים לתחילת השיח אז אני חושבת שיכול גם לצאת מסמך פה לוועדה על המשמעות של השביתה לכל התחומים לענייני נשים.

- **מיכל גרא-מרגליות, מנכ"לית שדולת הנשים** – תומכת ברעיון של מסמך משותף של השולחן וחושבת שזה מאוד חשוב. אפשר לדבר על קטלוג מחדש של הסגר כאשר זה ברור שהדבר יעורר מחדש כל מיני סוגיות בשני מישורים מרכזיים שהתמודדנו קודם, גם בסיפור של אלימות נגד נשים וגם בכל הקשור לתעסוקה. מסכימה עם איריס שהסיפור של השביתה של העובדות הסוציאליות חייב להיות ואני רוצה שתהיה לנו דעה ברורה בנושא הזה. שתי סוגיות נוספות משמעותיות שיש לדבר עליהן: נשים בתוך קבלת החלטות, דבר שלא קרה בסיבוב הקודם וצריך לוודא איך אפשר לעשות אחרת. דבר נוסף זה תקציב המדינה שאמור להגיע בימים הקרובים, דבר עם משמעות מאוד גדולה ועוד נקודה חשובה להתייחס אליה. בעיני אלה ארבעת הנקודות המרכזיות שכל אחת כמובן צריכה לקבל פירוט ושיתוף של מה שמבקשות בתוך זה.

- **דינה חבלין-דהן, מנכ"לית מעון חירום לנשים ויו"ר פורום המקלטים** – בהקשר של סיכומים והמלצות לעתיד ופחות בשוטף, הפעילות של השולחן הזה לנו כארגוני שטח נתנה מקום לעלות צרכים שראינו שאחר כך הם טופלו וקיבלו מענה, חלק יותר וחלק פחות. נפתח פה שיתוף פעולה בין מגזרי, הייתי רוצה

שתזמינו אותנו קצת יותר להיות שותפות בקבלת ההחלטות, אני חושבת שכולנו נרוויח מזה ובעיקר הקהל שאנחנו משרתים אותו ירוויח מזה.

- **אלה אלון, מנכ"לית איתך-מעכי** –מצטרפת לדברים שעלו וחושבת שממש חשוב להתייחס אליהם. נושא נוסף הוא תעסוקה, כרגע אנחנו חייבים לשים על השולחן את הצורך בקידום תעסוקה של נשים שנפגעו במיוחד במשבר גם באוכלוסיות מיעוט בחברה ומאוד חשוב שנוכל להתייחס גם לזה בנייר. עוד נושא שעולה אצלנו עכשיו כצורך מידי - זמינות של ביטוח לאומי. העובדות והמתנדבות שלנו מבלות הרבה מאוד זמן בניסיון להשיג את המענה הטלפוני ומנסות להשיג תשובות ולא מצליחות. זה אחד הנושאים שיותר משפיעים על נשים שחיות בעוני או נשים בכלל שזקוקות עכשיו במיוחד לתמיכה של ביטוח לאומי ולא מקבלות מענה.

- **נילי גורין, תנועת אחותי** –בתקופת הסגר הקמנו מטה חירום וגם עוד ארגונים כמונו, אנחנו טיפלנו במאות, הרוב נשים, שהגיעו למחסור לגמרי - מקרר ריק. אספנו תרומות כי יש הרבה מאוד נשים שהן לא עומדות בקריטריונים לקבל סיוע, למשל כל מי שעבדו בעבודה לא פורמלית (ויש המון כאלה) וגם אחרות חסרות מעמד וכו'. היינו צריכות לרדוף אחרי תורמים ואנשים ולגייס תרומות ולחלק והיה ממש כאוס. פעלנו כמוכן גם מול הרשויות, עיריות ומשרדי ממשלה אבל הרי לוקח הרבה מאוד זמן עד שהדברים האלה זזים. אם יהיה עוד סגר יהיה מאוד קשה לגייס עוד תרומות לאוכל והחשש שלי שיהיה אסון והשאלה אם יש דרך שאפשר להיערך לזה. למשל להקים קרן גמישה לרשויות ולהגמיש את אופן הקבלה, אולי דרך עמותות שהן מוכרות כדי לזרז את זה. כן עשינו את זה קצת בסופו של דבר אחרי הרבה תהליכים מול עיריית תל אביב בסיוע לאוכלוסיות מסוימות. אם יהיה פתאום שוב סגר האם יהיה ניתן לעמותות שעוסקות בסיוע דברים בסיסיים לפנות לרשויות המקומיות לקבל תווים ולחלק אותם מהר.

- **צילית יעקובסון, ארגון בת מלך** –השיתוף פעולה הזה הוא מאוד משמעותי מבחינתנו הארגונים שפועלים בשטח. אנחנו מרגישים את הלחץ והסגר משפיע על סיר הלחץ, תחושת שיתוף הפעולה היא מאוד משמעותית מבחינתנו. ולכן יהיה יעיל אם נוכל לקחת חלק סביב שולחנות שבהם מתקבלות ההחלטות כדי לתת את האינפוט המידי מהשטח.

- **נאילה עוואד, נשים נגד אלימות** – רוצה להתייחס לשביתה של העובדות הסוציאליות וכמה זה חמור במובן של נשים בסכנת חיים שאין להן לאן לפנות. אני חושבת שאנחנו צריכות לדעת איך להתמודד כי יש נשות מקצוע במקלטים שצריכות לדעת מה היכולות ואיך ניתן להתמודד עם זה ואני חושבת שעדיין זה לא מובן לכולן. יש מקלטים, יש דירות, יש מרכזי חירום אבל חשוב שזה יהיה משהו מסודר שייצא מטעם משרד הרווחה לדעת לאן לפנות, כמה שירותים קיימים. אנחנו צריכות לדעת, גם לגבי הפעילות הפמיניסטיות, כי כל אחת מאיתנו נפגשת עם אישה שצריכה הפניה לגורמים האחראיים ועל כן חשוב שנדע לפחות מה השירותים הקיימים היום, במיוחד כשיש שירותים שנפתחים או קולות קוראים. למשל המרכז חירום לנשים ערביות, חשוב שזה יהיה במסמך כי האתר של משרד הרווחה לא מאוד ברור.

- **איריס פלורנטיין** – זה מורכב, אנחנו כרגע בשביתה. וכשהתחלנו את השביתה אני הוצאת הנחיה למנהלי המחוזות שכל פנייה של אישה תועבר למקלט עם או בלי דוח. הבדיקה של מה מצב העומס במקלטים ייבדק ב118 וכל בקשה תועבר לוועדת חריגים. אנחנו נצטרך להתנהל דרך השביתה ולכבד את השביתה ולא לסכן אף אחד. אני מבינה את המורכבות. אבל אנחנו נצטרך להתמודד עם זה.

- **נאילה עוואד** – מה שקורה היום במקרי רצח האחרונים בחברה הערבית, עניין הסגר הביא למצב של יכולת העלמת ראיות. המקרה של רואן אל כתנאני שבזמנו בהתחלה היה על רצח, אחר כך קלות דעת ובסופו של דבר מוצג שהיא התאבדה, אבל כולם ידעו שמדובר במסכת של אלימות. זה מחריד אותי מה שקורה ובסופו של דבר נשים נרצחות ויכול להיות שהפושעים מסתובבים ולא הורשעו. אני מבינה את המורכבות של ההליך המשפטי והרעיון אבל אנחנו היום עדות לכך שהסגר מוביל למצבים כאלו שקל יותר להעלים ראיות ואין לנו על מה לדבר.

- **איילת דיין, המטה למאבק בזנות** – בהמשך לדברים של נילי, זה לא רק הגמישות ולהעביר מהר את הכספים אלא להבין שיש אוכלוסיות שזקוקות לסיוע ולא רוצות להזדהות וצריך שהעיריות והמשרד יידע לסמוך על ארגוני השטח. שאם הן אומרות שיש מישהי שצריכה סיוע לתת להן את הכסף שיחלקו על פי שיקול דעתן. זה לא רק סלי מזון אלא ממש כסף שצריך להגיע לקיום, תשלומים שוטפים ולא רק לקנות אוכל בסופר. צריך קרן גמישה שכל הארגונים הממשלתיים לא יצטרכו לקושש תרומות אלא יוכלו לתת סיוע ללא מתן פרטי הזדהות של הנשים.

- **יעל שרר, מנכ"לית הלובי למאבק באלימות מינית** – בנוגע לפריסה של שירות החירום לטיפול באלימות מינית, ההוראות יצאו והן טובות אבל הן יצאו במרץ. אנחנו עשינו כבר שלושה סבבי בדיקה לגבי היישום שלהם, בשני מישורים, קודם כל משרד הבריאות ביקש מאתנו שנפגעות יתאמו הגעה ואני מבינה שהוא ביקש את זה גם מארגונים אחרים ופורסמה רשימה טלפונית. הדבר השני שמשרד הבריאות עשה וזה דבר חיובי זה הוציא הוראה שניתן יהיה לתת טיפול אונליין מבתי החולים, אבל אין רופא שיש לו הכשרה משפטית. ולכן משרד הבריאות הוציא הוראה שנוכל לקבל את זה בבתי החולים. בתי החולים ממשיכים להיכשל בסיפוק של שני הסעיפים האלה. רשימת הטלפונים של משרד הבריאות אין בהם מענה. וגם אם יש מענה הוא לא מענה שניתן לתאם בו הגעה או לשאול שאלות פשוטות. היום אנחנו רואות הגעה של נפגעות למיון בלי התרעה כשצוות לא יכול לחטא ומדובר במגע עם נוזלי גוף. הדבר השני זה הנגישות לתרופות, בתי החולים במרץ קיבלו הוראה לאפשר מתן של נרשמים, טיפול וייעוץ אונליין. שלושה סבבי בדיקה שהם נכשלים בהם. צמצמתי וכתבתי לבתי החולים, ביצענו אתמול ושלשום שוב בדיקות ושוב הם נכשלים בזה.

- **אורית סוציליאנו, מנכ"לית איגוד מרכזי הסיוע** – איך אפשר לפתור את הסוגיה שנשים נפגעות שהן לא רוצות להיות מוכרות על ידי הרווחה וכשזה מגיע למצב הזה של הקורונה והמצוקה הכלכלית הן לא זכאיות לקבל סלי מזון מכל העמותות למיניהן שעושות את הסיוע הזה? מעולם לא התעסקנו בנושא של סלי מזון לנפגעות תקיפה מינית אבל לאור הידרדרות המצב הכלכלי זה לפתחנו. והשאלה אם יש אפשרות בשיתוף משרד הרווחה לפתור את הבעיה של אותן העמותות ויכלו לקבל בהמלצת הארגונים בקשות של נשים שמגיעות לקצה היכולת שלהן. שאלה נוספות – סוגיית ההחרגות, קיבלנו הודעה

שעובדות סוציאליות בחדרים אקוטיים לא יכולות להגיע אלא אם כן יש החרגה. השאלה אם ההחרגות זה המטה של העובדים הסוציאליים והאם משרד הרווחה יכול לעזור בתהליך הזה.

- **איריס פלורנטיין** – ההחרגה נעשית פרטנית ועל בסיס שם של אישה, זו לא החרגה גורפת ככלל. זה אומר שאם יש מצב שצריך החרגה, הועדה יושבת לפחות שלוש ארבע פעמים ביום ודנה בבקשות שמגיעות. ניתן לשלוח בקשה בלינק : [מידע על ועדת החריגים הארצית של האיגוד](#).

לגבי הנושא השני – אני אבדוק את הקריטריונים, אבל יש הרבה מאוד כסף שנמצא אצל משרד הפיס והשלטון המקומי, לאוכל ולדברים בסיסיים. אני אעביר את ההנחיות ואנחנו נראה איך אפשר לקבל את הכסף שקיים דרך הרשויות באמצעות מפעל הפיס. זה המסלול שנאי יכולה לדבר עליו שנגיש לנו כרגע. וייתכן שעכשיו עם הכניסה לקורונה יהיה עוד גל של העברת כסף לרשויות המקומיות.

- **יעל בליץ-זיסקין, קרן טורונטו** – גילינו בגל הראשון את כל ההסתעפויות של הזכויות של נשים ונשים שנפלו בין הכיסאות. סוגיות של נשים שבעצם גם עם כל ההנחיות של בטל"א ואבטלה הן עדיין לא היו זכאיות. כמו למשל נשים ממקצועות חיוניים שעבדו בסיעוד, מזכירות בקופות חולים וכו'. במיוחד החד הוריות שלהן ילדים צעירים, שהיה להן מקצוע חיוני, המעסיק לא פיטר אותן ומבחינתו רצה שיחזרו לעבוד. הן לא עבדו, לא יכלו לקבל את דמי האבטלה והביטוח הלאומי עובד מול המעסיק וגם לא הוציאו אותן לחל"ת. ועכשיו לקראת גל שני כל התרחיש הזה יקרה שוב כי לא יהיו מסגרות חינוך אז שוב לא יהיה איפה לשים את הילדים וכך לחד הוריות לא יהיה פתרון. היו עוד סוגיות של נשים שנפלו בין הכיסאות ואני תוהה אם אנחנו יכולים מראש בסגר נוסף כבר ללמוד את כל אלה (מדובר על אלפים – טיפול בקשישים סיעוד וכו'). הייתי שמחה שלא נגיע שוב למצב שאנחנו עושים טלפונים ומנסים לברר מול בטל"א והרווחה ובסוף לא מצאנו דרך לעזור לאנשים האלה, והם היו במצוקה מאוד מאוד גדולה. נקודה שנייה שהיא מ זה כל הנושא של הנתונים על המפורטות ועל הנשים שפוטרו שהוצאו לחל"ת וראינו שהמספרים הם מאוד מאוד גדולים. עוד מספר שאנחנו פחות יודעים לספור אותו. אנחנו בדקנו בקרב אנשים שבתוכניות שלנו שלהרבה נשים התנאים שלהן הורעו. והרבה נשים, האחוז שחזרו מהחלת לירידה באחוזי משרה ולירידות בשכר, לקחו את זה אז אנחנו לא סופרים אותן כמפורטות אבל התנאים הורעו בצורה משמעותית.

הנקודה השלישית שהיא דרך לפתור חלק מהדברים האלה זה לעזור לנשים במקצועות בשכר נמוך, שפוטרו והמקצועות קצת לא קיימים או פחות, דרך הכשרות מקצועיות. הבעיה היא שאגף הכשרות עדיין לרוב ההכשרות שלו הן פרונטליות. ואנחנו מנסים לנהל שיח ולהעביר את ההכשרות לאון ליין. אם יש דרך שהוועדה והשולחן שלנו ינגיש לנו פתח עבור נשים ועבור חד הוריות לייצר הכשרות מתאימות מרחוק, זה יכול לתת פתרונות להרבה מאוד נשים.

- **אלה אלון** – מבחינת נשים במעמד קבלת החלטות - היועצות ברשויות המקומיות אמורות להציג ברשויות את נקודת המבט של נשים במסגרת קבלת ההחלטות ואמורות להיות לפי החוק בכל תהליך קבלת ההחלטות - לא מכניסים אותן ולא משתפים אותן. השאלה היא אם אפשר להוציא קריאה בנושא הזה. כי ברמה של השלטון המקומי הן אמורות להביא את הקול של נשים לקבלת ההחלטות וזה לא

קורה בפועל. בהתחלה השביתו אותן ואחר כך היה צריך להגיש בג"צ כדי שהן יחזרו לעבוד ועכשיו כשהן כבר נמצאות אז לא לוקחים אותן בחשבון ולא מערבים אותן. נושא הנוסף שעולה אצלנו הרבה זה נושא של נשים בהריון שמפוטרות או מוצאות לחל"ת. אחת הבעיות זה התהליך שבו עושים את הבדיקה האם יש קשר בין ההריון לפיטורים. תהליך בעייתי, הם מתקשרים בהפתעה אל העובדת ומעלים את המעסיק. התוצאה היא שבעצם נוצר תהליך שאין לה את היכולת להיות מוכנה לשיחת הטלפון עם כל הדברים שהיא צריכה להגיד. צריך לתת לה את ההזדמנות ההוגנת להגיד את מה שיש לה להגיד ואת הדרך הראויה מול המעסיק. חייבים להסדיר את זה בנוהל שייתן מקום ויגן על הנשים האלה מפני פיטורים רק כי הן לא יודעת להגן על עצמן כמו שצריך. אני מקווה שהדברים יעברו למשרד העבודה.

- **יעל בליץ-זיסקין (צ'אט)** - אלה בהמשך לדברייך - אנו מפעילים מתחילת הקורונה קו חם עבור נשים חד הוריות ע"י עו"ד בדיני עבודה לסיוע בנושאים שהעליתם כמו פיטורים בעיתיים/ אי מתן פיצויים וכדו. יש פרטים בדף שלנו "יחידה ומובחרת".

- **דינה תבלין-דהן** - ההמלצה שלנו להכין תכנית מגירה סדורה במקרה שבאחד או יותר מהמקלטים תתגלה אשת צוות או שוהה שחולה בקורונה, אין מתווה כזה וחייבים לגבש מתווה ברור, סדור של מה מנהלת המקלט עושה באותו רגע ושגם כל הגורמים שהיא אמורה לפנות אליהם ידעו ויצפו לפנייה הזו ויידעו איך להתייחס אליה. ההמלצה הזאת מקבלת משנה תוקף עם התגברות התחלואה. אני הייתי רוצה שתכנית ומתווה כזה יגובשו על ידי נציגי המשרד הרווחה, הבריאות ונציגות של מפעילי המקלטים. בעיני זה חיוני שמחר בבוקר יהיה מתווה כזה שכל מנהלות המקלטים ידעו בדיוק מה נדרש מהן, למי הן פונות ובאיזה מצב. דבר נוסף זה שיש דברים שהתקדמנו בהם במהלך המשבר הזה למשל הפתיחה המבורכת של המקלט הזמני על ידי משרד הרווחה באמצעות ויצ"ו. אנחנו דיברנו באופן אישי עם נציגות של ויצ"ו ושאלתי אותן עד מתי המקלט שלהן עומד לפעול. והן אמרו שהחוויה שלהן בעצם מסתיים פורמלית ולא פורמלית הוא מסתיים ב-15.8 כאשר ברור לנו שנצטרך את המקלט הזה לעוד הרבה זמן. לגבי המקלט השני, אף אחת מהעמותות שמפעילות היום מקלטים אומרת שאליה לא פנו ואף אחד מאתנו לא מפעיל את זה, אז אם זה מקלט חירום מי מפעיל את זה ומה הידע שלו בתחום המקלטים? העמותות שמפעילות מקלטים יכלו לקבל הצעה ולנסות להתארגן על הסדר.

גם נושא שיפוי המקלטים לקח לנו הרבה מאוד זמן להתניע אותו וסוף סוף הגענו למתווה סביר על מרץ ואפריל ואז במאי הלכנו שוב צעד אחורה ושוב שכחו שיש ילדים במקלטים. אז המפקחת הארצית שלנו אתנו והיא כל הזמן מנסה לברר ולבדוק את זה אבל זה נראה לא חכם לנהל שוב את אות ומאבק על משהו שהגענו עליו להסכמה והוא כבר פועל.

- **איריס פלורנטין** – לגבי המקלטים, קודם כל יש הנחיות שנכתבות כדי להנחות אתכן איך לעשות את העבודה עם נשים מבודדות וחולות ו איך עובדים בקפסולות. מכיוון שהנהלים נבדקים ואני בודקת אותם וכך גם עוברים יעוץ משפטי ואת הרופאה הראשית אני יודעת שהם יוצאים. וכל פעם שמהו לא מוסדר ואתם אומרים משהו אנחנו מתקנים אותם אז בהחלט יש כל הזמן הנחיות שנכתבות. אני לא מבינה למה יש תחושה שצריך הנחיות חדשות. אם משהו לא מותאם וצריך לתקן נעשה את זה. אין

צורך לעשות הנחיות למשרד הבריאות יש לנו רופאה ראשית וכולל ברגעים אלה הרופאה הראשית נמצאת בתהליך בדיקה מה קורה בבית הויס כדי שנוכל לפנות את הנשים למקלטים. אז הפעולה נעשית כל הזמן בתקווה שנוכל אחרי הבדיקות הללו לפנות את הנשים למקלטים ולהכניס נשים חדשות. זה לא סוד שיש נשים שממתינות וזו בעיה גדולה. בהקשר הזה אני רוצה גם להתייחס לתוקף של בית הויס. בזמן קורונה התקציבים שניתנים הם תקציבי קורונה ואנחנו לא מקבלים אישור לפתוח את המקלט לאורך זמן וכל פעם מבקשים אישור נוסף וכך גם יימשך. אין תהליך פורמלי או לא פורמלי בבית הויס וברגע שיוצאים מסמכים זה פורמלי ובית הויס מקבלים את המסמכים. נכון שההערכה הקודמת הייתה לחודש אבל ההערכה החדשה שהגשנו היא ל3 חודשים. גם אנחנו סובלים מהתהליך הזה אבל ככה זה נעשה. מה שרלוונטי פה שהמקלט יישאר פתוח, אנחנו לא נמצא את עצמנו בלי מענה.

לגבי המקלט הנוסף – אנחנו נדרשנו מהרגע להירגע בגלל שפתאום נמצאנו במצב של 12 נשים שצריכות להיקלט. לאורך כל התקופות שאנחנו בודקים עם כולם אם יש צורך במקלטים נוספים בדרך כלל התשובה הייתה שאין צורך ולכן לא פתחנו. אחרי הרבה מאוד עבודה בתקופה האחרונה החלטתי שנפתח שני מקלטים נוספים גם אם לא נוכל למלא אותם מיד. לגבי המקלט בבן שמן – כדי לפתוח מקלט מהרגע להירגע לקחנו מקום שיש לנו במבנה שכבר עבר מכרז. על גביו נכשיר כוח אדם, על ידי מנהלות מקלטים שהתנדבו לעשות את זה. וזה הרע במיעוטו. כי הצלחנו לקחת התקשרות בתוך שבועיים ולהסב אותה לפעולה הזאת, זה מבורך. אנחנו במציאות לא אידיאלית אבל מציאותית ונעשה את המקסימום.

מבחינת שיפוי – אנחנו נמצאים כל הזמן מול אישורים ומה לאפשר. ברגע שנקבל אישור להקצות את מה שאת דורשת נקצה את זה.

- **אורית סוציליאנו** – אחת מהבעיות הגדולות שאנו ראינו מהנפגעות שפנו אלינו בתקופה של הגל הראשון של הקורונה שמשרד הבריאות נתן הרשאה לכל בית חולים פסיכיאטרי להחליט על המודל הרצוי והראוי איך לקלוט או לא לקלוט נשים למחלקות הייעודיות בעוד שיש מחלקות ייעודיות לנפגעות תקיפה מינית. בקורונה המחלקות נסגרו ואוכלוסיית קצה מאוד גדולה נשמטה, זו אוכלוסייה שקופה שלא רואים אותה והן מהר מאוד הגיעו למרכזים שלנו וצריכות סיוע מאוד מקצועי כאשר חלק מבתי החולים בארץ לא היו ערוכים לתת טיפול בזום או לא הרשו להם. זו אוכלוסייה שחייבים לדאוג לה, הרבה פעמים זה נשים מתפקדות לחלוטין שפתאום התקופה הזאת מערערת אותן ויוצרת טריגרים נפשיים ויש לנו מקרים שאנחנו מלוות ברמה האישית של נשים שפתאום התמוטטו ועולם בריאות הנפש לא היה זמין להן. נשים שהן מתפקדות ובסך הכל בסדר לא יכולות להיכנס לבידוד בבית חולים פסיכיאטרי שיש שם אוכלוסייה שבכלל לא מתאימה מכל מיני סיבות, והמחלקות הפתוחות שהפכו לסגורות ושהן מחלקות ייעודיות לנשים האלו, בעצם האפיק הטיפולי הזה נעלם. אנחנו מאוד התנגדנו וגם פנינו שתהיה החלטה של כל בית חולים איך לעשות. אי אפשר להפריט את ההחלטה הזאת. ברור שמנהלי בתי חולים יודעים את העבודה שלהם, אבל הרגולטור גם צריך להסתכל באופן נרחב ולתת פתרונות שלא ניתנו בפעם הקודמת.

- **רחל ספירו, משרד המשפטים** – אנחנו גם מתכוננים לגל השני, מבחינת הערכאות שיפוט, בתי משפט ויחידות הסיוע והשביתה. אבל אנחנו גם בקשר עם כל המשרדים הרלוונטיים וגם דברים שהעליתן כאן הם לאו דווקא קשורים לאלימות במשפחה ויש לנו רפרנטים של אנשים שמטפלים ואעביר לבדיקתם והתייחסותם.
- **מיכל גרא-מרגליות** - אנחנו נדאג לעשות מסמך משותף, אני חושבת שזו קריאה חשובה שתצא מהשולחן וכמובן שהדבר הזה יגיע להערות לכולם. יש עוד הרבה מה שאנחנו יכולות להשיג ורוצות להשיג. תודה רבה, היו הרבה הערות ממש טובות אני חושבת. אנחנו ממש בימים הקרובים נעביר את הטיטה של המסמך.
- **איריס פלורנטיין** – עלו היום דברים חשובים, צריך לאסוף אותם ולהתייחס. שני דברים רלוונטיים ואני אשמח שייצאו. אני כבר מעבירה את המסמך של מפעל הפיס. אראה מה אפשר לעשות עם הדברים שעלו ואני אעלה את הנושא של שולחן נוסף בוועדה הבין משרדית. אני אעלה את זה בפעם הבאה שניפגש ואנחנו יכולים לחשוב על מעגל נוסף של דיונים שהוא משותף.
- **ד"ר הילה טל-אביטן** - עלו דברים חשובים היום וננסה לרכז אותם למסמך אחד וננסה גם לקדם אותו וגם אנחנו כרה"מ וגם היו"ריות שנמצאות אתנו. תודה רבה לכן, נעדכן וננסה לעשות את הכל בזמן קצר יחסית כדי שהדברים יהיו כמה שיותר רלוונטיים.

סכמה: יעל גרינפלד